

skabet fødte Børns Arveret, skulde slaa fast, at Barnet havde Ret til Faderens Navn. Det forekommer mig, at et saadant Krav var berettiget, at Børnene ogsaa skulde have Ret til at bære Faderens Navn, naar man dog, hvad jeg godt erkender, er med til at lægge Byrderne over paa ham ved at slaa fast, at Faderen har sine Pligter overfor disse Børn.

Der vil sikkert blive rejst en Indvending mod denne Lov, nemlig at den vil lægge i høj Grad øgede Byrder over paa Kommunerne, fordi der i langt højere Grad end hidtil stilles Krav til, at Kommunerne skulle udrede Bidragene, naar de ikke kunne erholdes af Faderen. Jeg mener dog, at der under ingen Omstændigheder kan være Tale om, at man af den Grund skulde gøre Bidragene mindre eller det offentliges Pligt til at udrede disse Bidrag mindre; men jeg mener, at der maatte være nogen Grund til her i Lighed med, hvad der er Tilfældet i Loven om forbyrdske og forsømte Børn, at lægge en Del af Byrden over paa Staten. Jeg tror, der vilde være Grund til, at man gjorde det, fordi det jo gaar saaledes, at en stor Del af de gode sociale Love, som fremkomme, ogsaa lægge i høj Grad øget Byrde over paa Kommunerne, og det paa den Maade, at de fattigste Kommuner faa de højeste Bidrag at udrede. Det er jo saaledes, at i Kommuner med en stor Arbejderbefolkning ere Udgifterne stærkt stigende til Skolevæsen, Alderdomsforsørgelse og Fattigvæsen; og dette Lovforslag her vil ogsaa paalægge de fattigste Kommuner en i høj Grad forøget Byrde. Jeg mener derfor, at selv om man kan komme med den Betragtning, at de Skatter, der lignedes i Kommunerne, i hvert Fald i overvejende Grad lignedes efter mere retfærdige Principper end en stor Del af de Skatter, hvoraf Staten øser sin Indtægt, vilde det dog være rimeligt at fordele dem mere ligeligt ved at lægge en Del af dem over paa Staten, hvorved ogsaa de velstillede vilde faa en Del af Byrden at udrede.

Vi Socialdemokrater ville med Glæde yde vor Medvirken til, at dette Lovforslag kan blive gennemført, idet det er vort Haab, at det skal lykkes at faa en Del af de Ændringer ind, som jeg her har nævnt, og at det ogsaa paa anden Maade skal blive forbedret ved den Behandling, det faar i Udvalget. Men om vi end erkende, at Lovforslaget betyder et Fremskridt i den rigtige Retning, og selv om vi erkende, at det ikke er udelukket, at der kommer yderligere Fremskridt, tror jeg, man

maa være klar over, at man ikke ved Gennemførelsen af denne Lov i ringeste Maade kan sige, at Samfundet har opfyldt sin Pligt overfor de Børn, som fødes udenfor Ægteskab, og som ved Fødselen faa et saa meningsløst Navn som „uægte Børn“ klistret paa sig. Det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) talte forleden Dag om, hvorfor han mente, at det nuværende Samfund burde bevares; det var, fordi det nuværende Samfund gav sine Medlemmer Chancer for at vinde frem, derfor var det nuværende Samfund saa godt, og derfor var det værd at bevare. Det forekommer mig, at netop under Behandlingen af dette Forslag er det værd at tale om denne Chance, thi det var jo ikke blot den ærede Taler og hans egne Meningsfæller, men ogsaa mange andre Medlemmer i Salen, der syntes at være saa glade ved Chancerne for det nuværende Samfunds Medlemmer. Men lad os en Gang se, hvordan Stillingen er, naar der tales om, at man har Chancer for at vinde frem. Er det saa ikke en blodig Ironi at tale om, at de have lige Chancer for at vinde frem, de Børn, der fødes udenfor Ægteskab, og de, der fødes i Rigmandens Hjem? — at man skulde kunne sige: Netop som Samfundet har ordnet det, ere Chancerne saa udmærkede for dem? De Børn, der fødes i velstillede Hjem, have alle Chancerne for at komme til at leve paa Solsiden hele Livet igennem, men de Børn, der fødes udenfor Ægteskab, have alle Chancer for hele Livet igennem at komme til at leve paa Skyggesiden.

Lad os tænke os to Mænd, naar de ere naaede frem til Mands Modenhed, se tilbage paa deres tidligere Liv. Den ene er født i et velstillet Hjem, er bleven plejet og hygget om af kærlige og omsorgsfulde Forældre, der betragtede ham som deres dyreste Eje og gave ham en omhyggelig Opdragelse, gjorde ham paa alle Maader egnet til at tage Kampen op ude i Livet og maaske i Tilgift til alt det andet yderligere gav ham en Pengesum. Den anden er derimod født udenfor Ægteskab, han har, saa langt han kan huske, følt sig tilovers, han kender slet ikke sin Fader, maaske knap nok sin Moder. Han har ikke mærket til Kærlighed, men derimod, at de offentlige Myndigheder saa mange Gange have maattet udrede Bidrag til hans Forsørgelse. Han har følt, at han var til Byrde og Besvær, og hans Forældre have i Stedet for at betragte ham med Kærlighed maaske noget nær betragtet ham som en Ulykke, i alt Fald